

Lovtidende A

2021

Udgivet den 28. april 2021

27. april 2021.

Nr. 719.

Lov om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevarerforsyningskæden¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven finder anvendelse på visse former for urimelig handelspraksis, jf. §§ 3-6, der forekommer i forbindelse med salg af landbrugs- og fødevarer, hvor enten leverandøren eller køberen eller begge er etableret i Den Europæiske Union.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på tjenesteydelser nævnt i § 6, som leveres af en køber til en leverandør.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på aftaler mellem leverandører og forbrugere.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) *Landbrugs- og fødevarer:* Produkter, der er opført i bilag I til EUF-traktaten, og produkter, der ikke er opført i bilaget, men som er forarbejdet til konsum ved hjælp af produkter, der er opført i bilaget.
- 2) *Køber:* Enhver fysisk eller juridisk person uanset vedkommendes etableringssted eller enhver offentlig myndighed i EU, som køber landbrugs- og fødevarer, herunder en gruppe af sådanne fysiske og juridiske personer.
- 3) *Offentlig myndighed:* Nationale, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer eller sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer.
- 4) *Leverandør:* Enhver landbrugsproducent eller enhver fysisk eller juridisk person, som sælger landbrugs- og fødevarer, uanset vedkommendes etableringssted, herunder en gruppe af sådanne landbrugsproducenter eller en gruppe af sådanne fysiske og juridiske personer såsom producentorganisationer og leverandørorganisationer og disses sammenslutninger.
- 5) *Letfordærlige landbrugs- og fødevarer:* Landbrugs- og fødevarer, som på grund af deres beskaffenhed eller stadie i forarbejdningen risikerer at blive uegnet til salg

inden for 30 dage efter høst, produktion eller forarbejdning.

Kapitel 2

Forbud mod urimelig handelspraksis

§ 3. I aftaleforhold, hvor leverandøren har en årlig omsætning på op til 350 mio. euro, hvor køberen har en årlig omsætning på mere end 2 mio. euro, og hvor produkterne i henhold til en leveringsaftale skal leveres regelmæssigt, er følgende former for urimelig handelspraksis forbudt:

- 1) Køberen betaler leverandøren for letfordærlige landbrugs- og fødevarer senere end 30 dage efter udløbet af en aftalt leveringsperiode, i hvilken leveringer har fundet sted, eller senere end 30 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales for denne leveringsperiode, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.
- 2) Køberen betaler leverandøren for andre landbrugs- og fødevarer senere end 60 dage efter udløbet af en aftalt leveringsperiode, i hvilken leveringer har fundet sted, eller senere end 60 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales for denne leveringsperiode, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.

Stk. 2. I aftaleforhold, hvor leverandøren har en årlig omsætning på mere end 350 mio. euro, hvor køberen har en årlig omsætning på mere end 2 mio. euro, og hvor produkterne i henhold til en leveringsaftale skal leveres regelmæssigt, er det forbudt, at køberen betaler leverandøren for landbrugs- og fødevarer senere end 60 dage efter udløbet af en aftalt leveringsperiode, i hvilken leveringer har fundet sted, eller senere end 60 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales for denne leveringsperiode, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/633/EU af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevarerforsyningskæden, EU-Tidende 2019, nr. L 111, side 59.

Stk. 3. Med henblik på betalingsfristerne i stk. 1 og 2 skal den aftalte leveringsperiode i alle tilfælde anses for ikke at overskride 1 kalendermåned.

Stk. 4. Uanset stk. 1 og 2 regnes betalingsfristerne fra udløbet af en aftalt leveringsperiode i de tilfælde, hvor det er køberen, som fastsætter det beløb, der skal betales.

Stk. 5. Forbuddene i stk. 1 og 2 gælder ikke for følgende:

- 1) Betalinger, som en køber foretager til en leverandør inden for rammerne af skoleordningen, jf. artikel 23 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- 2) Betalinger, som foretages af offentlige organer, der leverer sundhedspleje, jf. artikel 4, stk. 4, litra b, i direktiv 2011/7/EU.
- 3) Betalinger i medfør af leveringsaftaler mellem leverandører af druer eller druemost til vinproduktion og deres direkte købere, forudsat
 - a) at de specifikke betalingsbetingelser for salgstransaktioner indgår i standardkontrakter, som er blevet gjort bindende af medlemsstaten i henhold til artikel 164 i forordning (EU) nr. 1308/2013 inden den 1. januar 2019, og at denne udvidelse af standardkontrakterne forlænges af medlemsstaterne fra nævnte dato uden væsentlige ændringer af betalingsbetingelserne til skade for leverandører af drue eller druemost, og
 - b) at leveringsaftalerne mellem leverandører af druer eller druemost til vinproduktion og deres direkte købere er eller bliver flerårige.

Stk. 6. Forbuddene i stk. 1 og 2 berører ikke de konsekvenser af for sen betaling og de retsmidler, der er fastlagt i direktiv 2011/7/EU, som finder anvendelse uanset de betalingsfrister, der er fastsat i denne lov. Forbuddene i stk. 1 og 2 berører heller ikke køberens og leverandørens mulighed for at aftale en værdidelingsklausul som omhandlet i artikel 172 a i forordning (EU) nr. 1308/2013.

Stk. 7. Leverandørernes og købernes årlige omsætning som omhandlet i stk. 1 og 2 forstås i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 6 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Stk. 8. Køberen kan anmode om, at leverandøren afgiver en erklæring om, hvorvidt leverandøren har en årlig omsætning på mere end 350 mio. euro, jf. stk. 2.

§ 4. I aftaleforhold, hvor leverandøren har en årlig omsætning på op til 350 mio. euro, hvor køberen har en årlig omsætning på mere end 2 mio. euro, og hvor produkterne i henhold til en leveringsaftale ikke skal leveres regelmæssigt, er følgende former for urimelig handelspraksis forbudt:

- 1) Køberen betaler leverandøren for letfordærlige landbrugs- og fødevarer senere end 30 dage efter leveringsdatoen eller senere end 30 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.
- 2) Køberen betaler leverandøren for andre landbrugs- og fødevarer senere end 60 dage efter leveringsdatoen eller senere end 60 dage efter datoen, hvor det beløb, der

skal betales, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.

Stk. 2. I aftaleforhold, hvor leverandøren har en årlig omsætning på mere end 350 mio. euro, hvor køberen har en årlig omsætning på mere end 2 mio. euro, og hvor produkterne i henhold til en leveringsaftale ikke skal leveres regelmæssigt, er det forbudt, at køberen betaler leverandøren for landbrugs- og fødevarer senere end 60 dage efter leveringsdatoen eller senere end 60 dage efter datoen, hvor det beløb, der skal betales, fastsættes, alt efter hvilken af de to datoer der er den seneste.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 regnes betalingsfristerne fra leveringsdatoen i de tilfælde, hvor det er køberen, som fastsætter det beløb, der skal betales.

Stk. 4. Forbuddene i stk. 1 og 2 gælder ikke for de betalinger, som er nævnt i § 3, stk. 5, nr. 1-3.

Stk. 5. Forbuddene i stk. 1 og 2 berører ikke de konsekvenser af for sen betaling og de retsmidler, der er fastlagt i direktiv 2011/7/EU, som finder anvendelse uanset de betalingsfrister, der er fastsat i denne lov. Forbuddene i stk. 1 og 2 berører heller ikke køberens og leverandørens mulighed for at aftale en værdidelingsklausul som omhandlet i artikel 172 a i forordning (EU) nr. 1308/2013.

Stk. 6. Leverandørernes og købernes årlige omsætning som omhandlet i stk. 1 og 2 forstås i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 6 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Stk. 7. Køberen kan anmode om, at leverandøren afgiver en erklæring om, hvorvidt leverandøren har en årlig omsætning på mere end 350 mio. euro, jf. stk. 2.

§ 5. Følgende former for urimelig handelspraksis er forbudt:

- 1) Køberen annullerer ordrer på letfordærlige landbrugs- og fødevarer med så kort varsel, at en leverandør ikke med rimelighed kan forventes at finde en alternativ måde at afsætte eller anvende de pågældende produkter på. Et varsel på mindre end 30 dage betragtes altid som et kort varsel, jf. dog stk. 2.
- 2) Køberen ændrer ensidigt vilkårene i en leveringsaftale for landbrugs- og fødevarer vedrørende landbrugs- og fødevarernes leverings- eller forsyningshyppighed, leveringsmetode, leveringssted, leveringstidspunkt eller leveringsomfang, kvalitetsstandarderne, betalingsbetingelserne eller priserne, eller hvad angår levering af tjenesteydelser nævnt i § 6.
- 3) Køberen kræver betaling af leverandøren, som ikke vedrører salg af leverandørens landbrugs- og fødevarer.
- 4) Køberen kræver, at leverandøren betaler for den forringelse eller det tab eller begge dele af landbrugs- og fødevarer, der forekommer hos køberen, eller efter at ejerskabet er overgået til køberen, hvor en sådan forringelse eller et sådant tab ikke skyldes leverandørens forsømmelighed eller fejl.
- 5) Køberen nægter at give skriftlig bekræftelse af betingelserne for en leveringsaftale mellem køber og leverandør, som leverandøren har anmodet om. Dette gæl-

der dog ikke, hvis leveringsaftalen vedrører produkter, som skal leveres af et medlem af en producentorganisation, herunder et kooperativ, til den producentorganisation, som leverandøren er medlem af, hvis denne producentorganisations vedtægter eller regler og afgørelser fastlagt i eller truffet i henhold til disse vedtægter indeholder bestemmelser, der har tilsvarende virkning som vilkårene i leveringsaftalen.

- 6) Køberen ulovligt erhverver, bruger eller videregiver leverandørens forretningshemmeligheder som omfattet af direktiv 2016/943/EU.
- 7) Køberen iværksætter handelsrepressalier eller truer hermed over for leverandøren, hvis leverandøren udøver sine kontraktmæssige eller juridiske rettigheder, herunder ved at indgive en klage til en af de håndhævende myndigheder eller ved at samarbejde med en håndhævende myndighed i forbindelse med en undersøgelse.
- 8) Køberen kræver kompensation fra leverandøren for omkostningerne ved at behandle kundeklager i forbindelse med salget af leverandørens produkter, selv om der ikke er nogen forsømmelighed eller fejl fra leverandørens side.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra b, i direktiv 2019/633/EU i behørigt begrundede tilfælde fastsætte kortere annulleringsfrister end 30 dage, jf. stk. 1, nr. 1, for specifikke sektorer.

§ 6. Følgende former for handelspraksis er alene lovlige, hvis der forinden er truffet aftale herom i klare og utvetydige vendinger i leveringsaftalen eller i en efterfølgende aftale mellem køber og leverandør:

- 1) Køberen returnerer ikkeafsatte landbrugs- og fødevarer til leverandøren uden at betale for disse ikkeafsatte produkter eller uden at betale for bortskaffelse af disse produkter.
- 2) Køberen kræver betaling fra leverandøren som betingelse for oplagring, udstilling eller anden præsentation af dennes landbrugs- og fødevarerprodukter eller tilgængeliggørelse af sådanne varer på markedet.
- 3) Køberen kræver, at leverandøren bærer alle eller en del af omkostningerne ved prisnedslag for landbrugs- og fødevarer, som sælges af køberen i forbindelse med et salg fremstød, forudsat at køberen, inden denne iværksætter et salg fremstød, angiver salg fremstødsperioden og den mængde landbrugs- og fødevarer, der forventes bestilt til den nedsatte pris.
- 4) Køberen kræver, at leverandøren betaler for køberens reklame for landbrugs- og fødevarer.
- 5) Køberen kræver, at leverandøren betaler for køberens markedsføring af landbrugs- og fødevarer.
- 6) Køberen opkræver betaling fra leverandøren for personale til at indrette lokaler til salg af leverandørens produkter.

Stk. 2. Kræver køberen betaling i de situationer, der er omhandlet i stk. 1, nr. 2-6, skal køberen efter anmodning fra leverandøren give leverandøren et skriftligt overslag over betalingen pr. enhed eller de samlede betalinger. Køberen skal endvidere i situationer omfattet af stk. 1, nr. 2 og 4-6,

give leverandøren et skriftligt overslag over omkostningerne og grundlaget for overslaget.

Kapitel 3

Klager over urimelig handelspraksis

§ 7. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen varetager opgaven som håndhævelsesmyndighed i forhold til reglerne om urimelig handelspraksis i denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan træffe afgørelse efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udøver sine beføjelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf i fuld uafhængighed.

§ 8. Leverandører kan indgive klager enten til den håndhævende myndighed i den medlemsstat, hvor leverandøren er etableret, eller til den håndhævende myndighed i den medlemsstat, hvor den køber, der formodes at have udøvet en forbudt handelspraksis, er etableret. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har kompetence til at håndhæve forbuddene i §§ 3-6.

Stk. 2. Producentorganisationer og andre leverandørorganisationer og disses sammenslutninger har ret til at indgive en klage efter anmodning fra en eller flere af deres medlemmer eller, hvis det er relevant, efter anmodning fra en eller flere af deres medlemsorganisationers medlemmer, hvis disse medlemmer mener, at de udsættes for en forbudt handelspraksis. Andre organisationer, der har en berettiget interesse i at repræsentere leverandører, har ret til at indgive klager efter anmodning fra en leverandør og i denne leverandørs interesse, forudsat at sådanne organisationer er uafhængige og nonprofit juridiske personer.

Stk. 3. Uanset eventuelle lovvalgsaftaler, som ville finde anvendelse på leveringsaftalen mellem parterne, er forbuddene i direktiv 2019/633/EU overordnede præceptive bestemmelser, som finder anvendelse i enhver situation, der falder inden for disse bestemmelsers anvendelsesområde. I tilfælde, hvor begge aftaleparter er etableret i Danmark, vil lovens §§ 3-6 finde anvendelse.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for indgivelse af klager, herunder om opkrævning af et klagegebyr.

§ 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles. Hvis der efter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering ikke er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, underretter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen klageren om begrundelsen herfor inden for rimelig tid efter modtagelsen af klagen.

Stk. 2. Hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at der er tilstrækkeligt grundlag for at behandle en klage, indleder, foretager og afslutter styrelsen en undersøgelse af klagen inden for rimelig tid.